

torsdagsklummen

Amageravisens faste klummeskribent Linda Gil skriver alt efter humør, inspiration og emne om dagliglivet som amagerkaner.

VILD MED GIL

KOLONIHAVEN

Jeg er skabspyroman og kan slet ikke undvære Sankthans-traditionen i haveforeningen. At være der er som at være en turist, der får indblik i de ægte københavneres ritualer i en fremmed verden.

TEKST OG TEGNING:
LINDA GIL

Kolonihaven og græs under egne fødder er en drøm, det kun skal være meget få københavnere forundt. Det kan kun være konklusionen efter for nylig at have set, hvor mange mennesker, der stod i kø ude i haveforeningen Kløvermarken.

Foreningen havde efter mange år med lukket venteliste åbnet den for 10 nye i år. Og det var ikke for at få et kolonihavehus i den snart 100-årige forening, man var der. Næh, det var for at få lov til at komme på det, som derude ikke hedder en venteliste til at få tilbudt et hus. Æren er for sjældent til bare at stå på venteliste. Derude skrives man på en *ekspektance-liste*. Og det var netop den, jeg lod tegnebræt vær tegnebræt for og helt vildt *»ekspekterede»* at komme på. Efter at have besøgt en dog ven dagen før i haveforeningen bak Nokken, forstod jeg, at man somme ikke bare ku' komme til tiden.

»Du skal være der 30 timer før!« sagde min ven, for der var flere hundrede mennesker, som havde lagt sig i kø så lang tid før, for at komme først på listen i hans forening.

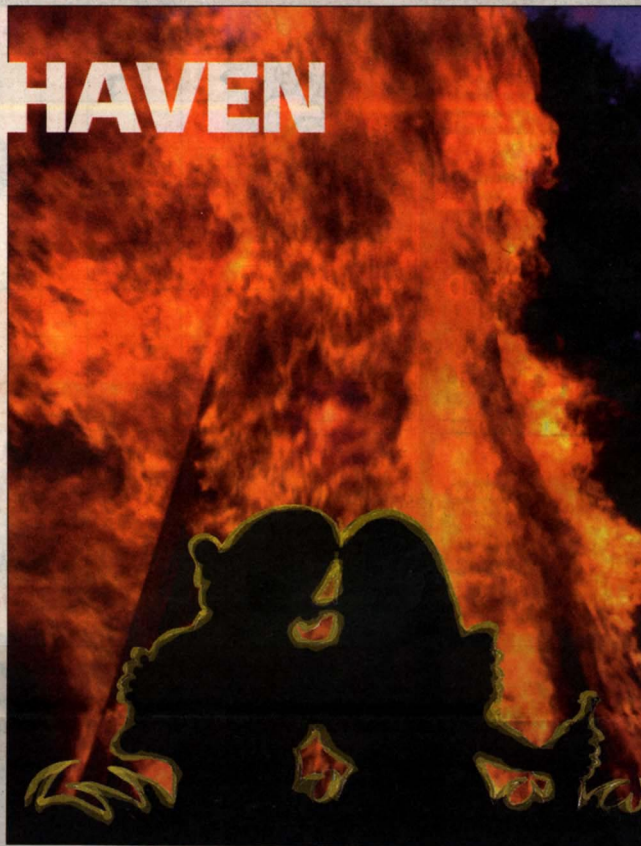
SÅ JEG PAKKEDE vognen med sovepose, forplejning, laptop, bøger, underlagt, skiftetøj og toiletgøj et døgn før og kørte af sted. Nu må man forstå, at min vogn består af en klunset cykelanhænger, der godt nok virkede mere end almindelig tung henover Christianshavn.

På vejen så jeg flere og flere unge mennesker, og jeg var faktisk i gang med at overveje, om der lå en klumme i turen. Der holdt nemlig 5 cyklistere og ventede på grønt, og jeg forestillede mig, hvordan man kunne beskrive sin angst for, at de alle 5 som lemninger valfartede til netop samme opskrivnings-kø. Jeg morede mig kosteligt med min vanvittigt morsomme paranoia-ide, indtil jeg hører følgende samtale:

le: »Gud, er det dig – hvor skal du hen?« »Jeg skal ud og skrive mig op til et kolonihavehus i Kløvermarken!« »Nej hvor sjovt, det skal jeg også!« Så blev der grønt, og jeg gik i panik. DET VAR ALVOR! Hver mand for sig: KRIG!!!

VOGNEN VAR SÅ TUNG, at jeg både mistede hele flokken af syne og var på grænsen til at blive blå i hovedet af bar' kvababbelse. Jeg kunne hurtigt regne ud, at de var fem mand, jeg var nummer seks og hvis der i forvejen lå folk derude, var jeg fordømt! Jeg fandt dem aldrig, ligesom jeg ikke fandt de 300 mennesker med udrullede soveposer og albuer foran kolonihavens kontor. Her havde man nemlig i vinduet smart bekendtgjort, at udvælgelsen ville foregå demokratisk ved lodtrækning blandt de fremmødte den efterfølgende dag. Der var kun en ting at gøre: Englænderen, jeg lever med, måtte bestilles hjem fra Tyskland, hvortil han havde taget sig en endagstur. Således kunne jeg dagen efter blive tildelt # 55 og britten fik lotteriseddel # 57, blandt de flere hundrede fremmødte københavnerne foran haveforeningens kontor. Det tætteste, vi selv kom på *ekspektancelisten*, var # 54 og #58. Det er en af de første gange, jeg i mit liv er kommet for sent og for tidligt på samme tid, mand.

Således omringet af nederlag, var det en stor trøst at kunne dreje direkte ned ad stien, hvor Ivan i over 10 år har holdt til i den kolonihave, jeg pga. hans enorme gæstfrihed næsten opfatter som min egen. Jeg oplevede for første gang miraklet bag Christiania, da arvingerne var små. Familien fik den store glæde at bo der og vandre Ivans have et par uger en sommer. Desværre fejlførtolkede jeg dengang stedets patina pga. Ivans daværende singlestatus. Derfor tænkte jeg, at en afstøvning med neddrivning af spindelvæv samt eliminering af horder af edderkopper, nok skulle glæde manden, som jeg jo ønskede

at vise min store taknemmelighed overfor. Jeg vidste så ikke dengang, at manden har en pervers kærlighed for edderkopper. Det fandt jeg ud af, da jeg ved hans hjemkomst stolt tog ham på en tur rundt i det afstøvede hus og erklærede, at jeg havde slået ALLE edderkopperne ihjel, hvorefter han blev komplet bleg! Skal vi bare sig det sådan, at mit charmebarometer måtte helt op på 99 procent for at redde situationen.

NABOERNE ER NOK forvent til mærkelige gæster og lidt af hvert inde fra Ivans matrikel, vil jeg tro. Han spiller nemlig bl.a. en højroset harmonika, der luftes ved enhver lejlighed for fuld skrue, og der er gælet mange viser derude efter at det obligato-

riske flag for længst er strøget fra stangen, men der synes at være højt til loftet. Foreningen påpegede alligevel engang under Ivans bortrejse den slendrian, der var åbenlys i forhold til hækens noget tilfældige snit. Der var straf i farvandet. Jeg tænkte, at her var min lange ventede chance for at gøre skaden for edderkopperne god, så jeg fandt en hækkesaks. I sam-

me øjeblik styrtede regnen ned, men jeg besluttede, at der jo kun findes forkert påklædning, så jeg smed det hele, og hækken blev klippet i øsende regn iført hat og trusser.

Det var nok der, jeg blev virkelig imponeret over den dybe interesse, der hersker omkring hæktrimning i foreningen. For så langt øjet rakte op og ned ad gangen

skimtedes mandlige haveejere, der trodsede nedbøren for over hækken at tjekke min klippeteknik. Ivan fik slet ingen bøder for sin vilthæk det år, men tænk hvad det krævede!!!

SANKTHANS er noget helt specielt. Hele haveforeningen samler til bålet, der på selve aftenen er bygget op lige ved kanalen. Ivan samler sine kæreste omkring sig til en fantastisk middag i haven, og pga. hækken er jeg der også. Alle i haven samles på en plads, hvor man køber fakler og så går flere hundrede folk helt stille i optog med tændte fakler til bålet, hvor det tændes, der synges, børn og hunde leger, og Ivan sætter båden i vandet, så vi udvalgte på skift kan ro af sted i mørket og se det enorme bål fra vandet. Det er vanvittigt smukt, selvom den symbolske heks i bålet ikke kun minder om fortidens barbari, men også tjener for mig som et brændende monument over nutidens barbari, der sådan set blot lever i en anden form.

ALLIGEVEL er det hvert år smukt, og da englænderen og jeg er skabspyromaner, kan vi slet ikke undvære den tradition i haveforeningen. At være der er som at være en turist, der får indblik i de ægte københavneres ritualer i en fremmed verden.

Vi står med københavnerens sjæl i hånden, synes vi - og hvor ville vi dog gerne være ægte københavnerer der, frem for at være på tålt ophold. Nu er strategien lagt. Næste år kommer den ene tidligere og den anden senere. Hvis jeg så også næste år, inden jeg kører, lige husker at pumpe hjulene på vognen, er den hjemme...

NYE GARDINER

Et billede er ikke altid nok!

Vi udstiller ALLE former for solafskærmning og gardiner - SE OG FØL før du bestemmer dig.

Ring efter Gardinbussen
- Gratis og uforpligtende besøg
24 24 85 86

TEXTIL & INDRETNING

Showroom: Gammel Køge Landevej 264 C, 2650 Hvidovre
Åbent efter aftale - for flere oplysninger klik ind på www.textil-indretning.dk

Skift ikke køkken
skift køkkenlåger

Få køkkendrømmen til
drømmepris
Se mere på forsiden eller på
www.nygammelt.dk

Få et gratis konsulentbesøg
og opmåling.
Ring 38 79 16 14

Nygammelt
Skift ikke køkken Skift køkkenlåger